

Kandík

Jan Nedvěd

D

Když se nad mou hlavou skláníš a něžně

A D

hladíš mojí noc, tichá ustýskaná

A D

zvádíš v dlaních čáry na pomoc, když nám

G D

přejí šťastné chvíle, to pak přijdem k sobě blíž, aby

A D

nahá tvoje kůže řekla co ty nevidíš.

Že je láska jako léto, jako třešni plný strom, jako
květy bílé u zahrad, jako vody plný lom, jako
slunce co se s vodou valí u nás Medníkem, když
se večer stráne zbarví a kraj zazní slavíkem.

Cesty po kterých se chodí, ty jsou jiné než bys chtěl,
často rokle plné smutku, ty bys na kraj světa šel,
zavřeš oči cítíš ruku a kolem vůni z medu včel, to
te milá právě našla a chatka zmlkne v tichu těl.

D

A D

Že je láska jako léto, jako třešni plný strom, jako

A D

květy bílé u zahrad, jako vody plný lom, jako

G D

slunce co se s vodou valí u nás Medníkem, když

D

se večer stráne zbarví a kraj zazní slavíkem, jako

G D

slunce co se s vodou valí u nás Medníkem, když

A D

se večer stráne zbarví a kraj zazní slavíkem.